

Syften (Maqasid) med Surah 38 Sad

Sura Sad är den trettioåttonde suran enligt den 'uthmaniska ordningen i mushafen, och samma nummer i uppenbarelsens kronologi. Den uppenbarades efter sura *al-Qamar* och före sura *al-A'raf*. Den är mekkansk enligt samtliga uttolkare och består av **88 verser**.

At-Tirmidhi återger från Ibn 'Abbas att Abu Talib blev sjuk, och Quraysh kom till honom, liksom Profeten ﷺ. När Profeten ﷺ bad dem om "ett enda ord" som skulle ge dem herravälde över araberna och få icke-araberna att betala skatt, svarade han: "Att de säger: *La ilaha illa Allah*." De sade: "Ska vi göra gudarna till en enda gud? Detta har vi aldrig hört i den senaste religionen — detta är bara påhitt." Då uppenbarades början av sura Sad. Detta visar att suran uppenbarades i slutet av Abu Talibs liv, alltså omkring tre år före hijran.

Dess namn och vad som nämnts om den

I mushaf, tafsir och hadithlitteraturen kallas den **Surat Sad**, uttalad som bokstaven Sad, eftersom den inleds med detta enskilda bokstavstecken. Suyuti nämner att den även kallats *Surat Dawud*, men detta saknar starkt stöd.

Namnet skrivs i mushafen som bokstaven ص, i likhet med andra avskurna bokstäver i surornas början.

Sujud i sura Sad

- Ibn 'Abbas sade att Profeten ﷺ är en av dem som beordrats att följa profeterna som nämns i versen *{Följ deras vägledning}* (6:90), och därför gjorde han sujud i Sad.
- Enligt en annan återgivning är sujudet i Sad inte ett av de obligatoriska sujud-verserna, men Profeten ﷺ gjorde det ändå.
- Profeten ﷺ sade: "Dawud gjorde denna sujud som en ångerhandling, och vi gör den som tacksamhet."
- Profeten ﷺ gjorde sujud i Sad både på minbaren och på marken, och lärde följeslagarna att sujudet är en profets ångerhandling, men för umman är det en tacksägelse.

Andra dygder

- En man såg i en dröm hur ett träd gjorde sujud och bad: "Skriv mig en belöning, ta bort en synd, gör detta till en skatt hos Dig, och acceptera det som Du accepterade från Din tjänare Dawud." Profeten ﷺ reciterade sedan sujud-versen och sade samma ord.
- Abu Sa'id såg i en dröm hur bläckhornet och pennan föll i sujud när han skrev suran, och Profeten ﷺ fortsatte därefter att göra sujud i den.
- 'A'isha berättar att Profeten ﷺ brukade säga: "La ilaha illa Allah, den Ende, den Alltbehärskande..." när han vaknade om natten, med hänvisning till verserna 65-66 i suran.

Surans syften (Maqasid)

Suran behandlar — som andra mekkanska suror — tre huvudteman:

1. Guds enhet (tawhid)
2. Uppenbarelsen till Profeten Muhammad ﷺ
3. Räkenskapen i det kommande livet

Dessa tre teman antyds redan i surans inledning, som svär vid Koranen och konstaterar att de som förnekar är fyllda av högmod och trots. Allt

som nämns om förnekarna i suran återgår till deras arrogans, och allt som nämns om de troende återgår till deras motsats.

Nedan följer surans syften i detalj:

1. Tillrättavisning av avgudadyrkarna

- De klandras för att de förnekar Profeten ﷺ och vägrar acceptera hans budskap.
- De hotas med samma öde som tidigare förnekande folk.
- Deras förnekelse grundar sig i att Profeten ﷺ kom med ren monoteism och att han utvaldes framför dem.

2. Tröst till Profeten ﷺ

- Han uppmanas att följa profeterna före honom — Dawud, Ayyub och andra — och se hur de belönades för sitt tålamod.

3. Uppmaning till rättvisa

- Suran befäller att döma rättvist och varnar för att följa begären.
- Den hotar dem som avviker från Koranens vägledning.

4. Uppmaning till tålamod

- Profeten ﷺ och de troende uppmanas att uthärda förnekarnas hån och lita på Guds nåd, som i berättelserna om Dawud och Sulayman.

5. Berättelsen om Ayyub

- Den visar hur Gud prövar Sina uppriktiga tjänare med svårigheter.
- Ayyubs tålamod blir ett föredöme för umman.

6. Tröst till de troende i Mekka

- Suran visar att prövningar följs av barmhärtighet från Guds skattkammare när Han vill.

7. Skildring av tidigare folks undergång

- De som tyranniserade, förtryckte och trotsade profeterna gick under.
- I kontrast visas hur Gud gav ära, makt och omsorg till Sina utvalda tjänare — Dawud, Sulayman och Ayyub.

8. Scener från Domedagen

- Suran visar de troendes belöning och de förnekandes straff.
- Den avslöjar hur värdena omkastas i det kommande livet: de svaga som hånadades på jorden upphöjs, och de högmodiga förnedras.
- Den avslutar scenen med att de gudfruktiga har ett gott slut, och de trotsiga ett ont slut.

9. Bevis för uppståndelsen

- Uppståndelsen fastställs för att människor ska få sin rättvisa belöning.
- Ingen människa äger något av himlarna och jorden — allt är Guds.

10. Guds utväljande

- Gud väljer ut dem Han vet är värdiga och skänker dem gåvor utan gräns.

11. Belöning och straff

- Suran beskriver de gudfruktigas belöning och de trotsigas straff, särskilt de som förledde andra och förfulade bilden av islam.

12. Berättelsen om skapelsens början

- Suran nämner Adam, Iblis och den första konflikten.
- Iblis leder människor medvetet vilse, medan de är omedvetna.

13. Likheten mellan Iblis och Quraysh

- Iblis föll på grund av sitt högmod och sin avund mot Adam.
- Quraysh avvisade Profeten ﷺ av samma skäl: de ansåg sig förmer och kunde inte acceptera att Gud utvalde honom.

14. Kosmiska tecken

- Suran väcker hjärtat genom att peka på himlens och jordens uppbyggnad och den sanning Gud vill etablera genom Sina sändebud.

15. Avslutning

- Suran avslutar med att klargöra att Profeten ﷺ inte hittar på något själv och inte begär någon lön.

- Hans budskap är stort och dess fulla verklighet kommer att framträda vid den tid Gud bestämt.

KORANEN & SUNNAH

- [Jag fick ett barn](#)
- [Jag ska gifta mig](#)
- [Jag är allvarligt sjuk](#)
- [Moské etikett — Dyrkan börjar redan vid första steget](#)
- [Islamisk bön / åkallan](#)
- [Hijri-datum omvandlare](#)
- [Islamiska namn med dess betydelse](#)
- [Räkna ut din årliga Zakat](#)
- [Att Förstå Koranen](#)
- [Morgon- och kvälls- azkar](#)